

пытали воины-тѣ.—„Никому не чинете обидѣ, ни на кого не клеветете и бѣдете довольны отъ заплатѣ-тѣ си!“ отговорилъ Іоаннѣ. Отъ тыя отговоры всѣкій може да види, че плодѣ, достоенѣ за покаяніе, е строго-то исполненіе на свои-тѣ обязанности и милосердіе-то камѣ ближніа.

До Іоанна дошли такожде Фарисеи и Саддукеи. Фарисеи-тѣ были люди лицемѣрны, които ся грижили повече за външно-то благочестіе, нежели за чистотѣ-тѣ на сѣрдце-то. Намѣсто да исполнявать заповѣди-тѣ, тиѣ полагали всичкѣ-тѣ святостѣ въ исполненіе-то на маловажны-тѣ външни обряды, основаны на прѣданія челоувѣчески. Напротивѣ, Саддукеи-тѣ на ничто друго не вѣрвали, освѣнѣ на онова, что е написано въ закона Моисеовѣ и у Пророцы-тѣ, и като не разумѣвали, както трѣбва, Священно-то Писаніе, тѣ не вѣрвали во воскресеніе-то на мѣрты-тѣ и въ сѣществуваніе-то на духове-тѣ. И едни-тѣ и други-тѣ нѣмали потрѣбно-то расположеніе да воспріематѣ крещеніе. Фарисеи-тѣ полагали всичкѣ-тѣ святостѣ во външно-то исполненіе на обряды-тѣ; тѣ не ся грижили за покаяніе, за исправленіе на сѣрдца-та; мыслили, че потомцы-тѣ на великаго патріарха Авраама трѣбва непрѣмѣнно да наслѣдятѣ царство небесно. А Саддукеи-тѣ, които гледали на добродѣтель-тѣ и на вѣрѣ-тѣ, като на срѣдства за придобыванне на временны изгоды, и които мечтали, че подирѣ смѣрть-тѣ нѣма какво да чакатѣ, желали само да ся научатѣ отъ Іоанна, нѣма ли да каже той нѣчто въ тѣхнѣ ползѣ и въ противность на тѣхны-тѣ врагове—Фарисеи.

Като гы видѣлѣ, Іоаннѣ воскликнѣлѣ: „творете плодове достойны за покаяніе!“

„Не говорете, продължавалѣ Іоаннѣ, „ный сме чада Авраамовы! Богѣ може изъ тыя камане да воздигне чада Аврааму! Гледайте добрѣ, вече сѣкыра-та лежи при ко-реня. Всѣко дръво, което не приноси добѣрѣ плодѣ, ще ся отсѣче и ще ся хвърли въ огнь!“